

1. Ustawa o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy¹

z dnia 6 marca 2018 r. (Dz.U. 2018, poz. 647)

(zm.: Dz.U. 2018, poz. 1544, poz. 1629, poz. 2244; 2019, poz. 60, poz. 730, poz. 1495,
Druk sejmowy Nr 3475)

Spis treści

	Art.
Dział I. Przepisy ogólne	1
Dział II. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej	2–50
Rozdział 1. Przepisy ogólne	2–4
Rozdział 2. Wpis do CEIDG danych ewidencyjnych oraz informacyjnych	5–17
Rozdział 3. Wpis do CEIDG informacji o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej ..	18–20
Rozdział 4. Informacje dopisywane do CEIDG z urzędu ..	21–28
Rozdział 5. Wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG i sprostowanie wpisu w CEIDG	29–37
Rozdział 6. Zasady publikowania w CEIDG informacji o pełnomocnikach i prokurentach	38–42
Rozdział 7. Udostępnianie danych przez CEIDG	43–50
Dział III. Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy	51–66
Dział IV. Przepis końcowy	67

¹ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12.12.2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (Dz.Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36) oraz dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, Dz.Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 141, Dz.Urz. UE L 271 z 16.10.2007, str. 18, Dz.Urz. UE L 320 z 06.12.2007, str. 3, Dz.Urz. UE L 93 z 04.04.2008, str. 28, Dz.Urz. UE L 295 z 01.08.2008, str. 10, Dz.Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz.Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 11, Dz.Urz. UE L 59 z 04.03.2011, str. 4, Dz.Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21, Dz.Urz. UE L 180 z 12.07.2012, str. 9, Dz.Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 368, Dz.Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 132, Dz.Urz. UE L 305 z 24.10.2014, str. 115 oraz Dz.Urz. UE L 134 z 24.05.2016, str. 135).

Dział I. Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres przedmiotowy ustawy]

Ustawa określa zasady funkcjonowania:

- 1) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 2) Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy.

Spis treści

	Nb
1. Uwagi ogólne	1
2. Budowa i zakres regulacji CEIDGU	2
3. CEIDG jako ewidencja przedsiębiorców będących osobami fizycznymi	3
4. Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy jako pojedynczy punkt kontaktowy pod nową nazwą z nowymi zadaniami	4

1 1. Uwagi ogólne. Przepis art. 1 CEIDGU jest pierwszym przepisem tej ustawy i jedynym w jej dziale I zatytułowanym „Przepisy ogólne”. Z perspektywy redakcyjnej i merytorycznej może to budzić określone wątpliwości odnoszące się do zasadności oraz potrzeby wyodrębnienia w ustawie osobnego działu zawierającego tylko jeden przepis (działu, którego tytuł sugeruje, że są w nim zawarte co najmniej dwa przepisy). Artykuł 1 CEIDGU określa zakres unormowania CEIDGU. CEIDGU zastąpiła dotychczasowe przepisy regulujące zasady działania pojedynczego punktu kontaktowego, a także CEIDG, które były zawarte odpowiednio w rozdziale 2a i rozdziale 3 uchylonej 30.4.2018 r. SwobDziałGospU. W zakresie CEIDG i Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP) uchwalenie CEIDGU stanowi konsekwencję uchylecia SwobDziałGospU oraz zastąpienia jej w obszarze wyłączającym przedmiotowe uregulowania – PrPrzed (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 1).

2 2. Budowa i zakres regulacji CEIDGU. CEIDGU składa się z 67 artykułów zawartych w czterech obszernych (poza I i IV) działach: dziale I „Przepisy ogólne” (art. 1), dziale II „Centralna Ewidencja i Informacja o działalności gospodarczej” (art. 2–49), dziale III „Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy” (art. 50–66), dziale IV „Przepis końcowy” (art. 67).

Do CEIDGU przeniesiono poprzednio obowiązujące przepisy zawarte w rozdziale 3 dotyczącym CEIDG i usystematyzowano je. Ponadto w ustawie tej wprowadzono nowe rozwiązania prawne, których celem jest bardziej sprawna i skuteczna obsługa przedsiębiorców poprzez m.in. zmniejszenie liczby danych wpisowych, uproszczenie procesu rejestracji oraz zmiany danych we wpisie w CEIDG, a także ułatwienie zawieszania i wznawiania wykonywania działalności. Celem nowych rozwiązań prawnych w zamiarze ustawodawcy (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 1–2) było w szczególności: 1) umożliwienie udostępniania w CEIDG informacji o udzielonych przez przedsiębiorcach pełnomocnictwach oraz ustanowio-

ných prokurentach; 2) dokonanie nowego podziału danych wpisywanych do CEIDG na dane ewidencyjne przedsiębiorcy i dane informacyjne o przedsiębiorcy; 3) wprowadzenie zasady automatycznego wznowienia wykonywania działalności po upływie wskazanego przez przedsiębiorcę okresu zawieszenia; 4) realizacja – wynikającej z PrPrzed – możliwości zawieszenia przez przedsiębiorców – osoby fizyczne wykonywania działalności gospodarczej na czas nieokreślony (poprzednio dopuszczalny okres wynosił co do zasady maksymalnie 24 miesiące); 5) wprowadzenie zasady, że zmiany danych informacyjnych o przedsiębiorcy można dokonać w dowolnym terminie; 6) stworzenie podstawy prawnej do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych gromadzonych przez ZUS i CRP-KEP, co będzie miało istotny wpływ na usprawnienie postępowań administracyjnych toczących się w ramach CEIDG; 7) w zakresie PIP – doprecyzowanie zadań organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dotyczących zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej (zakresem obowiązku informacyjnego są objęte także zagadnienia związane z kontrolą sprzętu i inspekcjami lokali wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej); 8) zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość wykorzystania ponownie wcześniej wprowadzonych do systemu danych (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 1–2).

3. CEIDG jako ewidencja przedsiębiorców będących osobami fizycznymi. CEIDG jest ewidencją przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, którzy działają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ewidencja ta prowadzona jest od 1.7.2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki w związku z nowelizacją z 19.12.2008 r. uchylonych przepisów SwobDziałGospU (szerzej zob. w tym zakresie w szczególności A. Powałowski, *Ewolucja ewidencji*, s. 99 i n.; R. Dowgier, M. Eteł, *Zmiany w zakresie ewidencjonowania*, s. 23 i n.; U. Eteł, *Wykorzystanie Centralnej Ewidencji*, s. 9–12; J. Nitkowska, *Centralna Ewidencja*, s. 1–5; A. Powałowski, *Centralna ewidencja*, s. 267–276; M. Sieradzka, w: M. Zdyb, M. Sieradzka, *Ustawa o swobodzie*, kom. do art. 23, Nb 1; T. Kocowski, *Organy wykonawcze gmin*, s. 145–157). CEIDG jest wzorowana na Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, przewidzianej w art. 4 KRSU i ma realizować zbliżone zadania w odniesieniu do danych zawartych w ewidencji działalności gospodarczej (podobnie C. Kosikowski, *Ustawa o swobodzie*, kom. do art. 23, Nb 1).

Przed 1.7.2011 r. ewidencja działalności gospodarczej prowadzona była odrębnie przez każdą z gmin. W odróżnieniu od ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej w formie tradycyjnej przez poszczególne gminy CEIDG stanowi jeden zbiór ewidencyjny, funkcjonujący w systemie teleinformatycznym. Zadaniem CEIDG jest w związku z tym przede wszystkim ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, udostępnianie informacji o nich i o innych podmiotach, zapewnienie

możliwości ustalenia terminów oraz zakresu zmian wpisów w CEIDG, jak również wprowadzających ich organów. Niezależnie od tego zadaniem CEIDG jest także umożliwienie wglądu do danych udostępnianych przez Centralną Informację KRS (zob. w tym zakresie *C. Kosikowski*, Ustawa o swobodzie, kom. do art. 23, Nb 3).

Od 1.7.2011 r. wniosek o wpis do CEIDG był składany na formularzu wniosku CEIDG-1 i stanowił jednocześnie zgłoszenie do ZUS albo KRUS, GUS oraz naczelnika urzędu skarbowego. Wpis do CEIDG był i jest wolny od opłat (art. 13 CEIDGU).

Należy mieć na uwadze, że CEIDG jest ewidencją przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, a nie ewidencją działalności gospodarczej prowadzonej przez te osoby. Nie uwzględniono tego jednak w nazwie CEIDG, która może być postrzegana jako nie w pełni odpowiednia do zakresu wpisu w tej ewidencji (inaczej niż np. określenie Centralna Ewidencja i Informacja o Przedsiębiorcach Osobach Fizycznych, które z kolei mogłoby zostać uznane za zbyt długie).

W literaturze wskazuje się, że z jednej strony prowadzenie ewidencji przedsiębiorców będących osobami fizycznymi odrębnie w stosunku do rejestru przedsiębiorców w KRS jest w pewnym zakresie uzasadnione, jednocześnie jednak wiele argumentów może przemawiać za prowadzeniem w systemie teleinformatycznym jednej ewidencji lub rejestru przedsiębiorców, do którego wpisywani byłiby wszyscy przedsiębiorcy, niezależnie od ich kategorii podmiotowej, o ile na podstawie ustawy są wyposażeni przynajmniej w zdolność prawną (podobnie *C. Kosikowski*, Ustawa o swobodzie, kom. do art. 23, Nb 4; szerzej na temat systemów rejestracji przedsiębiorców, w tym osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, zob. *K. Kozioł*, Rejestracja osób fizycznych, s. 35–49; *A. Herbet*, *P. Zdanikowski*, Stan obecny, s. 15–34; *W.J. Katner*, *M. Węgiński*, Charakter prawny, s. 35–59; *D. Bucior* i in., Organizacja, s. 169–193).

Ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi w systemie teleinformatycznym należy wyłącznie do CEIDG, podobnie jak realizowanie innych zadań w tym obszarze, w tym np. udzielanie informacji o przedsiębiorcach i innych podmiotach wskazanych w CEIDGU. Należy jednak mieć na uwadze, że zgodnie z art. 8 ust. 2 CEIDGU wniosek o wpis do CEIDG może być sporządzony także w postaci papierowej z zachowaniem zakresu i układu danych określonych w formularzu elektronicznym, o którym mowa w art. 3 ust. 2 CEIDGU, a następnie: 1) złożony w wybranym urzędzie gminy albo 2) wysłany przesyłką rejestrowaną w rozumieniu przepisów ustawy z 23.11.2012 r. – Prawo pocztowe (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2188 ze zm.) na adres wybranego urzędu gminy. W takim przypadku organ gminy potwierdza tożsamość składającego wniosek oraz, za pokwitowaniem, przyjęcie tego wniosku (jeżeli przedsiębiorca nie posiada numeru PESEL, powinien okazać upoważnionemu pracownikowi urzędu gminy paszport albo inny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo). Następnie zgodnie z art. 8 ust. 4 CEIDGU organ gminy dokonuje przekształcenia takiego wniosku na postać dokumentu elektronicznego,

opatruje go kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo podpisuje w inny sposób akceptowany przez system CEIDG, umożliwiając jednoznaczny identyfikację osoby przysyłającej wniosek, czas jego przysyłania oraz zapewniający integralność danych zawartych we wniosku, i przysyła do CEIDG nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu jego otrzymania (jeżeli czynności te wykonują upoważnieni pracownicy, organ gminy jest obowiązany niezwłocznie przekazywać do CEIDG imiona i nazwiska tych osób, a także niezwłocznie informować o cofnięciu upoważnień dla tych osób – szerzej zob. uwagi zawarte w komentarzu do art. 8 CEIDGU).

W literaturze do podstawowych funkcji CEIDG zalicza się funkcję ewidencyjną, informacyjną, ochronną i fiskalną (zob. szerzej *M. Szydło*, Centralna Ewidencja, s. 29–37; *M. Sieradzka*, w: *M. Zdyb, M. Sieradzka*, Ustawa o swobodzie, kom. do art. 23, Nb 4). Funkcja ewidencyjna polega na gromadzeniu (zbieraniu) oraz utrwalaniu określonych danych (informacji) dostarczanych do ewidencji przez właściwe podmioty, wraz z równoczesnym gromadzeniem oraz przechowywaniem określonych dokumentów. Z kolei funkcja informacyjna polega na informowaniu wszystkich zainteresowanych o danych dotyczących danego przedsiębiorcy. Jest ona powiązana z funkcją ochronną, która wyraża się w tym, że dzięki informowaniu wszystkich zainteresowanych o danych dotyczących danego przedsiębiorcy ochronie prawnej podlegają interesy podmiotów wpisanych do rejestru i innych osób, które mogą opierać się na treści danych wpisanych do CEIDG jako na danych prawdziwych (mogą one zatem podejmować działania w zaufaniu do prawdziwości wpisywanych do CEIDG danych – zob. art. 16 CEIDGU i uwagi zawarte w komentarzu do tego artykułu). Wydaje się, że na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów trudno bez wątpliwości (jednoznacznie) przypisać CEIDG pełnienie funkcji fiskalnej z uwagi na to, że wniosek o wpis do CEIDG jest (zgodnie z art. 13 CEIDGU) wolny od opłat (odmiennie na gruncie SwobDziałGospU *M. Szydło*, Centralna Ewidencja, s. 29–37).

Wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma charakter deklaratoryjny i rodzi jedynie domniemanie faktyczne jej prowadzenia, co nie wyklucza możliwości przeprowadzenia przeciwdowodu w celu wykazania zaprzestania prowadzenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności (zob. wyr. NSA w Warszawie z 26.8.2014 r., II GSK 1010/13, Legalis).

Pod koniec 2016 r. liczba przedsiębiorców zarejestrowanych w CEIDG wyniosła około 2,5 mln (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 2).

4. Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy jako pojedynczy punkt kontaktowy pod nową nazwą z nowymi zadaniami. W CEIDGU dokonano zmiany nazwy pojedynczego punktu kontaktowego na Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy (zob. art. 51–66 CEIDGU). Niewskazanie przez ustawodawcę w nazwie głównej funkcji poprzednio działającego pojedynczego punktu kontaktowego, w ocenie ustawodawcy, znacznie ograniczało jego rozpoznawalność wśród przedsiębiorców, jako miejsca, w którym można

drogą elektroniczną załatwić sprawę lub uzyskać potrzebne informacje (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 3). W CEIDGU nie zmieniono dotychczasowej podstawowej funkcji i głównych zadań komentowanej instytucji. Funkcją PIP pozostało stopniowe udostępnianie możliwości realizacji on-line większości ze zidentyfikowanych spraw, w szczególności tych, które nie są obecnie możliwe do wykonania za pośrednictwem systemów dziedzinowych, a tam gdzie jest to zasadne i możliwe, stopniowe integrowanie systemu PIP z systemami dziedzinowymi oraz regionalnymi. Z kolei podstawowym zadaniem PIP pozostało dążenie do umożliwienia realizacji drogą elektroniczną jak największej liczby procedur związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zakres obowiązków oraz uprawnień PIP w stosunku do obowiązków i uprawnień nadanych pojedynczemu punktowi kontaktowemu w dotychczasowej SwobDziałGospU został jednak poszerzony (zob. uwagi zawarte w komentarzu do art. 51 CEIDGU). W CEIDGU doprecyzowano zadania organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dotyczących zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej.

Przepisy dotyczące PIP (zob. art. 51–66 CEIDGU) zastąpiły dotychczasowe przepisy rozdziału 2a SwobDziałGospU, które stanowiły transpozycję do polskiego systemu prawnego dyrektywy 2006/123/WE w zakresie budowy i funkcjonowania pojedynczego punktu kontaktowego. Wprowadzone zmiany w zamiarze ustawodawcy mają poszerzyć zakres świadczonych przez PIP usług, w tym w szczególności poprzez wprowadzenie proaktywnych form komunikacji z przedsiębiorcami, usprawnienie procesów związanych ze zbieraniem od obywateli wniosków i sugestii dotyczących rozwoju działalności gospodarczej oraz praw i obowiązków przedsiębiorców, umożliwienie za pośrednictwem strony internetowej PIP dokonania opłat w formie elektronicznej za realizację procedur administracyjnych, usprawnienie procesów związanych z udzielaniem informacji na wniosek przedsiębiorcy na podstawie danych oraz informacji zgromadzonych w bazach wiedzy. Wprowadzone przepisy zobowiązują organy udostępniające informacje poprzez stronę internetową PIP do zapewnienia ich kompletności i aktualności oraz do stosowania przy ich tworzeniu prostego i zrozumiałego języka, bez stosowania odwołań do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w innych przepisach. Przepisy te w zamiarze ustawodawcy mają umożliwić zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość ponownego wykorzystania wcześniej wprowadzonych do systemu danych (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 3–4, a także szerzej uwagi zawarte w kom. do art. 51–66 CEIDGU).

Dział II. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 2. [Organ prowadzący i zadania CEIDG]

1. Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej, zwaną dalej „CEIDG”, prowadzi w systemie teleinformatycznym minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Zadaniem CEIDG jest:

- 1) ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi;
- 2) udostępnianie informacji o przedsiębiorcach i innych podmiotach w zakresie wskazanym w ustawie;
- 3) udostępnianie informacji o zakresie i terminie zmian we wpisach do CEIDG oraz w informacjach i danych udostępnianych w CEIDG, a także o wprowadzającym te zmiany podmiocie;
- 4) umożliwienie wglądu do danych bezpłatnie udostępnianych przez Centralną Informację Krajowego Rejestru Sądowego;
- 5) udostępnianie informacji o ustanowionym pełnomocniku lub prokurencie, w tym o zakresie udzielonego pełnomocnictwa lub o rodzaju i sposobie wykonywania prokury.

Spis treści

	Nb
1. Uwagi ogólne	1
2. Organ prowadzący CEIDG	2
3. Zadania CEIDG	3

1. **Uwagi ogólne.** Przepis art. 2 CEIDGU jest pierwszym przepisem 1
w dziale II pt. „Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej”, otwierającym jednocześnie rozdział 1 „Przepisy ogólne”. Rozdział ten składa się poza tym jeszcze jedynie z dwóch przepisów – art. 3 i 4 CEIDGU (zob. uwagi zawarte w komentarzach do tych artykułów). Artykuł 2 CEIDGU stanowi odpowiednik art. 23 ust. 2 i 3 SwobDziałGospU. Określa organ prowadzący CEIDG i jej zadania w sposób podobny do art. 23 ust. 2 i 3 SwobDziałGospU. Wskazany w tym przepisie zakres zadań CEIDG był jednak węższy niż w aktualnie obowiązującym art. 2 CEIDGU. Nie obejmował udostępniania informacji o ustanowionym pełnomocniku lub prokurencie, w tym o zakresie udzielonego pełnomocnictwa lub o rodzaju i sposobie wykonywania prokury (zob. w tym zakresie uwagi zawarte w kom. do art. 38–43 CEIDGU).

2. **Organ prowadzący CEIDG.** Organem prowadzącym CEIDG w sys- 2
temie teleinformatycznym jest minister właściwy do spraw gospodarki (aktualnie: Minister Przedsiębiorczości i Technologii). Z uwagi na zakres zadań wskazanych w art. 2 ust. 1 CEIDGU należy przyjąć, że jest on

jednocześnie organem ewidencyjnym, który w tej funkcji zastąpił, począwszy od 1.7.2011 r., działające wcześniej organy ewidencyjne, tj. wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast (zob. również *C. Kosikowski*, Ustawa o swobodzie, Komentarz, kom. do art. 23, Nb 2).

- 3. 3. Zadania CEIDG.** Przepis art. 2 ust. 2 CEIDGU w porównaniu do poprzednio obowiązującego art. 23 ust. 3 SwobDziałGospU wskazuje zadania CEIDG, do których należy przede wszystkim ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi.

Wprawdzie wykreślona z ewidencji osoba fizyczna nie jest już przedsiębiorcą, jednak w CEIDG pozostają określone informacje jej dotyczące (tj. tzw. historia wpisu). Ustawodawca uznał, podobnie jak na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów, że konieczne jest bowiem stworzenie podstawy prawnej do publikowania informacji o składanych przez przedsiębiorcę wnioskach, które tworzą „historię przedsiębiorcy”. Wydaje się, że odnoszące się do tego sformułowanie art. 2 ust. 2 pkt 3 CEIDGU „zadaniem CEIDG jest (...) udostępnianie informacji o zakresie i terminie zmian we wpisach do CEIDG oraz w informacjach i danych udostępnianych w CEIDG, a także o wprowadzającym te zmiany podmiocie” jest przy tym mniej precyzyjne niż obowiązujący poprzednio art. 23 ust. 3 pkt 4 SwobDziałGospU, na gruncie którego jednym z zadań CEIDG było m.in. „umożliwienie ustalenia terminu i zakresu zmian wpisów w CEIDG oraz wprowadzającego je organu”. Chociaż nie wynika to bezpośrednio z treści aktualnie obowiązującego art. 2 ust. 2 pkt 3 CEIDGU, to nie ulega wątpliwości, że informacja o „wprowadzającym te zmiany podmiocie” odnosi się do ministra właściwego do spraw gospodarki jako organu prowadzącego, a nie innego podmiotu wprowadzającego te zmiany.

W porównaniu z art. 23 ust. 3 SwobDziałGospU w art. 2 ust. 2 CEIDGU zadania CEIDG zostały rozszerzone i rozwinięte. Od 30.4.2018 r. w CEIDG mogą być bowiem udostępniane również informacje, które nie były przed tym dniem wpisywane do CEIDG – zalicza się do nich informacje o pełnomocniku, prokurencie, w tym historię udzielanych pełnomocnictw i ustanowionych prokurentów (art. 2 ust. 2 pkt 5 CEIDGU; zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 4, a także uwagi zawarte w kom. do art. 38–43 CEIDGU).

Art. 3. [Sposób działania CEIDG]

1. Przekazywanie danych i informacji do CEIDG oraz przekazywanie danych i informacji z CEIDG odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEIDG lub za pośrednictwem innego, zintegrowanego z nim systemu teleinformatycznego, w szczególności za pośrednictwem systemu Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 51 ust. 1.

2. Wniosek o wpis do CEIDG przekazywany jest do CEIDG z wykorzystaniem formularza elektronicznego zamieszczonego na stronie internetowej CEIDG.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki przechowuje i przetwarza dane oraz informacje związane z realizacją zadań wynikających z ustawy, w szczególności w związku z przyjmowaniem żądań, zgłoszeń, wniosków i zmian, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 4 oraz w rozdziale 6.

Spis treści

	Nb
1. Uwagi ogólne	1
2. Przekazywanie danych i informacji do oraz z CEIDG	2
3. Forma wniosku o wpis do CEIDG	3
4. Funkcje ministra właściwego do spraw gospodarki w obszarze działania CEIDG	4

1. Uwagi ogólne. Przepisy art. 3 ust. 1 i 2 CEIDGU nawiązują do poprzednio obowiązującego w tym zakresie art. 24 ust. 1–2 SwobDziałGospU. W art. 3 ust. 1 CEIDGU przewidziano jednak możliwość przekazywania danych i informacji do oraz z CEIDG zarówno za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEIDG (na gruncie poprzednio obowiązującego przepisu art. 24 ust. 1 SwobDziałGospU odnosiło się to do „platformy usług administracji publicznej”), jak i innego, zintegrowanego z nim systemu teleinformatycznego (co nawiązuje jedynie do alternatywnego sposobu przewidzianego w poprzednio obowiązującym unormowaniu art. 24 ust. 1 SwobDziałGospU – „w inny sposób, środkami komunikacji elektronicznej”). Innym systemem teleinformatycznym może być w szczególności system Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 CEIDGU (zob. uwagi zawarte w komentarzu do art. 51 ust. 1 CEIDGU), lub systemy tego typu działające w bankach lub innych instytucjach, np. finansowych, jednak pod warunkiem, że są to systemy zintegrowane z systemem teleinformatycznym CEIDG (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 4–5). Przekazywanie danych i informacji do oraz z CEIDG opiera się na formularzach elektronicznych umieszczonych na stronie internetowej CEIDG lub innych przykładowo wyżej wskazanych instytucji.

2. Przekazywanie danych i informacji do oraz z CEIDG. Przekazywanie danych i informacji do oraz z CEIDG za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEIDG polega na wykorzystaniu w tym celu systemu informatycznego, który umożliwia jednostkom administracji publicznej świadczenie usług publicznych opartych na elektronicznych kanałach komunikacji przez tzw. pojedynczy punkt dostępowy w Internecie. Formularz elektroniczny zawierający wniosek o wpis do CEIDG znajduje się na stronie internetowej CEIDG. Przekazywanie danych i informacji do oraz z CEIDG za pośrednictwem innego, zintegrowanego z systemem teleinformatycznym CEIDG systemu teleinformatycznego oznacza z kolei wykorzystanie systemu teleinformatycznego Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 CEIDGU, albo innego systemu teleinformatycznego działającego w innych instytucjach, w tym np. w ban-

kach czy instytucjach finansowych, o ile są to systemy zintegrowane z systemem teleinformatycznym CEIDG w sposób analogiczny do systemu teleinformatycznego CEIDG.

- 3 3. Forma wniosku o wpis do CEIDG.** Wniosek o wpis do CEIDG przekazywany jest przy użyciu formularza elektronicznego zamieszczonego na stronie internetowej CEIDG. Generalnie, w znaczeniu nadawanym tej kategorii w języku informatycznym, wzorami wniosków (dostępnymi w systemie teleinformatycznym) są formularze, które umożliwiają odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenie podań i wniosków oraz pozwalają dokonać innych czynności w postaci elektronicznej, w przypadku gdy przepisy prawa wymagają składania go w określonej formie lub według określonego wzoru. Z tej perspektywy formularzem elektronicznym zamieszczonym na stronie internetowej CEIDG jest „rozwiązanie techniczne obejmujące dane, wraz z oprogramowaniem, umożliwiającym przygotowanie dokumentu elektronicznego zgodnego z odpowiadającym mu wzorem elektronicznym”, zamieszczone na tej stronie (zob. *C. Kosikowski*, Ustawa o swobodzie, kom. do art. 24, Nb 3). Należy zauważyć, że osoby fizyczne mogą składać wniosek o wpis do CEIDG zarówno z wykorzystaniem formularza elektronicznego zamieszczonego na stronie internetowej CEIDG (tj. w formie elektronicznej), jak i w formie pisemnej (zob. art. 8 ust. 2 CEIDGU). Obowiązek przekazywania danych i informacji do CEIDG w sposób przewidziany w art. 3 ust. 1, po przekształceniu takiego wniosku i wykonaniu innych czynności przewidzianych w art. 8 ust. 3–4 CEIDGU, spoczywa w tym przypadku na gminach (zob. art. 8 ust. 2–5 CEIDGU i uwagi zawarte w komentarzu do art. 8 CEIDGU).

- 4 4. Funkcje ministra właściwego do spraw gospodarki w obszarze działania CEIDG.** Przepis art. 3 ust. 4 CEIDGU jest podstawą prawną dla ministra właściwego do spraw gospodarki (obecnie Ministra Przedsiębiorczości i Technologii) do przetwarzania i przechowywania danych oraz informacji przekazywanych do CEIDG w ramach tzw. jednego okienka, które nie podlegają wpisowi do CEIDG, a są przekazywane do innych organów z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Unormowanie to ma związek z funkcjonowaniem systemów teleinformatycznych składających się na tzw. jedno okienko (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 4–5).

Art. 4. [Wyłączenie stosowania przepisów działu II CEIDGU do działalności przewidzianej w art. 6 ust. 1 PrPrzed]

Przepisów działu II nie stosuje się do działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. poz. 646).

Spis treści

	Nb
1. Uwagi ogólne	1
2. Zakres wyłączenia	2

1. **Uwagi ogólne.** W CEIDGU ustawodawca uznał za potrzebne, co 1 może budzić wątpliwości, jednoznaczne rozstrzygnięcie w art. 4 CEIDGU, że osoby fizyczne wykonujące działalność wskazaną w art. 6 ust. 1 PrPrzed nie podlegają wpisowi do CEIDG (zob. Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 5). Wydaje się, że unormowanie zawarte w art. 4 CEIDGU nie jest niezbędne dla stwierdzenia, że osoby fizyczne prowadzące działalność wyłączone z zakresu pojęcia działalności gospodarczej w art. 6 ust. 1 PrPrzed, a zatem działalność niebędącą działalnością gospodarczą, nie są wpisywane do CEIDG. Należy zauważyć, że obowiązkowi wpisu do CEIDG nie podlegają także osoby fizyczne prowadzące działalność nieewidencjonowaną w znaczeniu art. 5 ust. 1 PrPrzed, a jednak w przepisie art. 4 CEIDGU ustawodawca nie odniósł się do nich. Może to prowadzić do wniosku o określonej niespójności regulacji art. 4 CEIDGU oraz art. 5 ust. 1 i 6 ust. 1 PrPrzed.

2. **Zakres wyłączenia.** Zakres wyłączenia zawartego w art. 4 CEIDGU 2 obejmuje rodzaje działalności wskazane w art. 6 ust. 1 PrPrzed, tj.: 1) działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego; 2) wynajmowanie przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów; 3) wyrób wina przez producentów będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrow wina w ciągu roku gospodarczego, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z 12.5.2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1159 ze zm.); 4) działalność rolników w zakresie sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy, hodowli lub chowu, o której mowa w art. 20 ust. 1c ustawy z 26.7.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1509 ze zm.), a także działalność prowadzoną przez koła gospodyń wiejskich na podstawie ustawy z 9.11.2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz.U. z 2018 r. poz. 2212), spełniające warunki, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy (prowadzące uproszczoną ewidencję przychodów i kosztów oraz spełniające przesłanki do jej prowadzenia dotyczące źródeł przychodów, niemające statusu organizacji pożytku publicznego, których wysokość przychodów nie przekracza 100 000 zł). W konsekwencji nie ma obowiązku wpisu do CEIDG podmiotów wykonujących jedynie wyżej wymienioną działalność (Uzasadnienie do projektu ustawy o CEIDG, s. 5).

Rozdział 2. Wpis do CEIDG danych ewidencyjnych oraz informacyjnych

Art. 5. [Zakres danych podlegających wpisowi do CEIDG]

1. Wpisowi do CEIDG podlegają następujące dane ewidencyjne:

- 1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, numer PESEL, o ile taki posiada, oraz data urodzenia, o ile nie posiada numeru PESEL;
- 2) dodatkowe określenia, które przedsiębiorca włącza do firmy, o ile przedsiębiorca takich używa;
- 2a)²oznaczenie, „w spadku”, jeżeli został ustanowiony zarząd sukcesyjny;
- 3) numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy, o ile taki posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile taki posiada, oraz informacje o jego unieważnieniu lub uchyleniu;
- 5) informacja o obywatelstwie przedsiębiorcy;
- 6) adres do doręczeń oraz – jeżeli przedsiębiorca takie miejsce posiada – adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej; dane dotyczące adresu są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile to w danym przypadku możliwe;
- 7) inne niż wymienione w pkt 6 dane kontaktowe przedsiębiorcy, w szczególności adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej, numer telefonu, o ile dane te zostały zgłoszone przez przedsiębiorcę we wniosku o wpis do CEIDG;
- 8) przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) na poziomie podklasy, w tym jeden przedmiot przeważającej działalności.

2. Wpisowi do CEIDG podlegają następujące dane informacyjne:

- 1) data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny REGON spółki cywilnej, o ile przedsiębiorca zawarł umowę takiej spółki;
- 3) dane innego niż wymieniony w pkt 7, 8 i 11 przedstawiciela ustawowego, o ile są wymagane;
- 4) data zawieszenia i wznowienia wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) data zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o ile została zgłoszona we wniosku o wpis do CEIDG;
- 6) informacja o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG;
- 7) informacja o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych oraz o ustanowieniu kurateli lub opieki, obejmująca dane kuratora lub opiekuna;
- 8) informacja o ogłoszeniu upadłości, o zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego oraz dane syndyka;

² Art. 5 ust. 1 pkt 2a dodany ustawą z dnia 5.07.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1629), która weszła w życie 25.11.2018 r.

- 9) informacja o prawomocnym oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z tego powodu, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów;
- 10) informacja o prawomocnym uchyleniu lub wygaśnięciu układu zawartego w postępowaniu restrukturyzacyjnym, upadłościowym lub naprawczym;
- 11) informacja o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, o jego zakończeniu lub umorzeniu albo uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu oraz dane nadzorcy lub zarządcy;
- 12) informacja o przekształceniu przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową;
- 13) informacja o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej;
- 14) informacja o zakazie wykonywania określonego zawodu, którego wykonywanie przez przedsiębiorcę podlega wpisowi do CEIDG;
- 15) informacja o zakazie prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 16) informacja o istnieniu lub ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej, o ile została zgłoszona we wniosku o wpis do CEIDG;
- 17)³ data zgonu albo znalezienia zwłok przedsiębiorcy;
- 18)³ dane zarządcy sukcesyjnego, o ile zarządca sukcesyjny został powołany;
- 19)³ dane zarządcy sukcesyjnego powołanego na wypadek, gdyby zarządca sukcesyjny powołany w pierwszej kolejności zrezygnował z pełnienia tej funkcji albo nie mógł jej pełnić z powodu śmierci, ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych, odwołania go przez przedsiębiorcę albo uprawomocnienia się orzeczenia o zakazie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej (Dz.U. poz. 1629);
- 19)⁴ *dane zarządcy sukcesyjnego powołanego na wypadek, gdyby zarządca sukcesyjny powołany w pierwszej kolejności zrezygnował z pełnienia tej funkcji albo nie mógł jej pełnić z powodu śmierci, ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych, odwołania go przez przedsiębiorcę albo uprawomocnienia się orzeczenia o zakazie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz.U. poz. 1629);*
- 20)³ informacja o ustanowieniu zarządu sukcesyjnego i dacie ustanowienia zarządu sukcesyjnego;

³ Art. 5 ust. 2 pkt 17–24 dodane ustawą z dnia 5.07.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1629), która weszła w życie 25.11.2018 r.

⁴ Art. 5 ust. 2 pkt 19 w brzmieniu ustawy z dnia 31.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1495), która wchodzi w życie 9.02.2020 r.

21)³ informacja o tym, że zarządca sukcesyjny przestał pełnić tę funkcję z powodu:

- a) śmierci,
- b) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych,
- c) odwołania,
- d) rezygnacji,
- e) uprawnoczenia się orzeczenia o zakazie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej – oraz dacie, z którą zarządca sukcesyjny przestał pełnić tę funkcję z powodów wskazanych w lit. a–e;

21)⁵ informacja o tym, że zarządca sukcesyjny przestał pełnić tę funkcję z powodu:

- a) śmierci,
- b) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych,
- c) odwołania,
- d) rezygnacji,
- e) uprawnoczenia się orzeczenia o zakazie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw – oraz dacie, z którą zarządca sukcesyjny przestał pełnić tę funkcję z powodów wskazanych w lit. a–c i e albo dacie złożenia przez zarządcę sukcesyjnego oświadczenia o rezygnacji, w przypadku wskazanym w pkt d;

22)³ informacja o powołaniu kolejnego zarządcy sukcesyjnego w przypadkach, o których mowa w pkt 21;

22)⁶ informacja o powołaniu kolejnego zarządcy sukcesyjnego, w przypadkach, o których mowa w pkt 21 oraz o dacie powołania kolejnego zarządcy sukcesyjnego;

23)³ informacja o okresie, na jaki zarząd sukcesyjny został przedłużony przez sąd;

24)³ informacja o wygaśnięciu zarządu sukcesyjnego i dacie wygaśnięcia zarządu sukcesyjnego.

3.⁷ Dane przedstawiciela ustawowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, 7, 8 i 11, albo zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 18 i 19, obejmują jego imię i nazwisko oraz odpowiednio dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5–7, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada.

⁵ Art. 5 ust. 2 pkt 21 w brzmieniu ustawy z dnia 31.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1495), która wchodzi w życie 9.02.2020 r.

⁶ Art. 5 ust. 2 pkt 22 w brzmieniu ustawy z dnia 31.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1495), która wchodzi w życie 9.02.2020 r.

⁷ Art. 5 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 5.07.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1629), która weszła w życie 25.11.2018 r.

Spis treści

	Nb
1. Uwagi ogólne	1
2. Dane ewidencyjne a dane informacyjne	2
3. Imię i nazwisko, PESEL	3
4. Numery NIP i REGON	4
5. Unieważnienie i uchylenie numeru NIP	5
6. Obywatelstwo	6
7. Dane kontaktowe	7
8. Przedmiot działalności gospodarczej	8
9. Informacje dotyczące podjęcia i prowadzenia działalności gospodarczej	9
10. Dane odnoszące się do postępowań upadłościowych	10
11. Informacje w zakresie postępowań restrukturyzacyjnych ..	11
12. Dane dotyczące opieki i kurateli	12
13. Informacje związane z ustanowieniem zarządu sukcesyjnego	13
14. Dane związane z ograniczeniami i zakazami prowadzenia działalności gospodarczej	14
15. Dane dotyczące wspólności majątkowej małżeńskiej	15
16. Informacje świadczące o śmierci przedsiębiorcy	16

1. Uwagi ogólne. Przepis określa zakres danych, które są wpisywane do CEIDG. Podanie wielu spośród nich jest obligatoryjne. Przemawiają za tym użyte w przepisie imperatywne zwroty – informacje „podlegają (wpisowi)”, a więc brak jest fakultatywności. Obecna regulacja różni się od poprzednio obowiązujących unormowań. Przede wszystkim zrezygnowano z ujawniania niektórych informacji. Część z nich w praktyce życia gospodarczego okazała się niepotrzebna. Zarazem pojawiły się nowe instytucje prawne, z których korzystają przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi (dotyczące np. zarządu sukcesyjnego). Musiało to znaleźć odbicie w zawartości informacyjnej CEIDG. Podstawową funkcją komentowanego przepisu jest zapewnienie przejrzystości oraz bezpieczeństwa obrotu. Jest on stworzony z myślą o dwojakiego rodzaju podmiotach. Po pierwsze, ma znaczenie dla organów administracyjnych. Dzięki danym zawartym w CEIDG mogą one łatwiej realizować swoje zadania wobec ewidencjonowanych przedsiębiorców, w tym także podejmować działania kontrolne. Po drugie, regulacja odgrywa istotną rolę dla aktualnych i potencjalnych kontrahentów osób wpisanych do ewidencji. Pozwala im śledzić na bieżąco sytuację prawną ewidencjonowanych przedsiębiorców, w tym uzyskać wiedzę na temat ewentualnych przeszkód i problemów w działalności gospodarczej. Oprócz tego zapewnia się możliwość uzyskania danych teledresowych. To ułatwia i upraszcza komunikowanie się z osobami wpisanymi do ewidencji. Jak w każdym tego typu przypadku, o jakości ewidencji świadczyć będzie w praktyce to, na ile dane są na bieżąco uzupełniane i aktualizowane.

2. Dane ewidencyjne a dane informacyjne. Terminologia użyta dla oddzielenia od siebie dwóch widocznych w przepisie rodzajów danych jest dyskusyjna. Każdy rodzaj wiadomości, którego dotyczy komentowana

regulacja, jest wpisywany do ewidencji (a więc jest też „ewidencjonowany”). Wszystkie mają również pewien ładunek informacyjny. W istocie rzeczy „dane ewidencyjne” to informacje identyfikacyjne – pozwalające ustalić tożsamość konkretnego przedsiębiorcy i nawiązać z nim kontakt. Są najważniejsze z ogólnego zasobu wiadomości wpisywanych do CEIDG. Pozostałe dane dostarczają szczegółowej wiedzy na temat zdarzeń prawnych, jakie wpływają na bieżące prowadzenie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Umożliwiają one nie tyle identyfikację przedsiębiorcy, ile ocenę, w jakiej kondycji aktualnie się znajduje i czy warto nawiązać z nim relacje kontraktowe. Ogół danych wpisanych do CEIDG podlega m.in. domniemaniu prawdziwości (zob. bliżej uwagi w komentarzu do art. 16, Nb 2). Różny jest reżim dokonywania aktualizacji poszczególnych rodzajów informacji. W razie zaistnienia potrzeby aktualizacji danych ewidencyjnych i ważniejszych danych informacyjnych ustawodawca określa wpisanemu przedsiębiorcy termin na złożenie wniosku o ich zmianę w CEIDG. Termin ten jest maksymalnie siedmiodniowy. Niekiedy wniosek aktualizacyjny musi być złożony następnego dnia (roboczego) po zaistnieniu zmiany. Do obliczania terminów należy stosować dedykowane przepisy KPA. Inaczej jest w przypadku mniej istotnych – z punktu widzenia prawodawcy – danych informacyjnych. Chodzi np. o datę zawieszenia i wznowienia prowadzenia działalności gospodarczej. W tym przypadku nakłada się na przedsiębiorcę obowiązek aktualizacyjny, jednakże nie określając żadnego terminu na złożenie wniosku. Takie rozwiązanie może dziwić, zważywszy że chodzi o informacje istotne, nie tylko z punktu widzenia samego zainteresowanego, ale również innych uczestników obrotu.

- 3. 3. Imię i nazwisko, PESEL.** Katalog danych ewidencyjnych otwiera wymóg podania imienia i nazwiska przedsiębiorcy. Oczywiście, jeśli konkretna osoba posiada kilka imion, może podać wszystkie. Pozwoli to na łatwiejszą identyfikację. Ustawodawca rezygnuje z wymogu odrębnego podawania firmy przez przedsiębiorcę, skoro firmą osoby fizycznej jest właśnie jej imię i nazwisko (zob. art. 43⁴ KC). Konieczność odrębnego podania pełnego brzmienia firmy sprawiałaby, że rzeczone informacje dublowałyby się. Jeśli natomiast w firmie są jakieś „dodatkowe określenia” (to znaczy oprócz imienia i nazwiska), to w takim przypadku podlegają wpisowi do ewidencji. Chodzić może o dodatki włączone do firmy (np. fantazyjne). Ze względu na obowiązek wpisu do ewidencji numeru PESEL nie ma konieczności osobnego podawania daty urodzenia (można ją bez problemu ustalić na podstawie tego numeru, podobnie jak płeć). Data urodzenia jest wpisywana w przypadku, gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL (może to dotyczyć np. niektórych cudzoziemców). Numer PESEL został pomyślany jako w zasadzie trwały i niezmienny, cyfrowy identyfikator osoby fizycznej. Mimo to, niekiedy może dojść do jego zmiany (np., jeśli nastąpiła pomyłka przy jego nadawaniu, także w przypadku, gdy dochodzi do zmiany płci). W takim przypadku, już po zakończeniu procedury prowadzącej do sprostowania numeru PESEL, poprawiony identyfikator podlega wpisowi do CEIDG.